

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: V.I.**, státní příslušnost Ukrajina, *zastoupeného Mgr. Bc. Romanem Knedlhansem, advokátem, se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 40*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. října 2014 č.j. MV-142186-3/SO-2013,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 31.3.2015, Krajskému soudu v Plzni doručenou osobně téhož dne, ve znění doplnění ze dne 10.4.2015, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 29.10.2014 č.j. MV-142186-3/SO-2013 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“). Napadeným rozhodnutím žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 8.10.2013 č.j. OAM-1088-10/ZR-2013 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž byla dle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zrušena platnost povolení žalobce k trvalému pobytu na území České republiky a dle § 77 odst. 3 téhož zákona mu byla k vycestování z území České republiky stanovena lhůta 30 dnů od právní moci rozhodnutí. Součástí žaloby učinil žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a požádal též o osvobození od soudních poplatků.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle ust. § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*o.s.ř.*“) ve spojení s ust. § 64 s.ř.s. *kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).*

Jednou z podmínek řízení je včasnost žaloby.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*

Dle § 72 odst. 1 s.ř.s. *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*

Za takový zvláštní zákon je v této věci třeba považovat zákon o pobytu cizinců.

Podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.*

Aby byla žaloba v této věci podána včas, musela by být soudu podána ve lhůtě do třiceti dnů od doručení napadeného rozhodnutí žalované žalobci.

Ze správního spisu žalované soud zjistil, že žalobce nebyl v řízení o odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí zastoupen. Napadené rozhodnutí bylo žalovanou vypraveno dne 30.10.2014 na adresu ... Předmětná adresa je adresou, kterou měl žalobce v období od 9.12.2013 do 29.12.2014 evidovanou v cizineckém informačním systému. Totožnou adresu uvedl žalobce též v žalobě.

Z údajů na obálce, v níž bylo napadené rozhodnutí žalobci zasláno, je patrné, že adresát (žalobce) nebyl při doručování napadeného rozhodnutí na adrese ... zastížen, a proto mu bylo v místě doručování zanecháno oznámení o neúspěšném doručení písemnosti, poučení kdy a kde je možné písemnost vyzvednout i o právních důsledcích nevyzvednutí písemnosti. Dle údajů uvedených na obálce byla písemnost připravena k vyzvednutí u provozovatele poštovních služeb od 4.11.2014 do 14.11.2014. Vzhledem k tomu, že si žalobce písemnost nevyzvedl, byla vrácena odesílajícímu správnímu orgánu (žalované) s tím, že v úložní době nebyla písemnost vyzvednuta. Žalovaná dne 9.12.2014 vyvěsila na úřední desku oznámení o možnosti převzít doručovanou písemnost a po uplynutí patnáctidenní lhůty na napadené rozhodnutí vyznačila, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.12.2014.

Žalobce v žalobě mimo jiné uvádí, že dne 10.12.2014 opustil Českou republiku, vrátil se na dva týdny v měsíci lednu 2015 a následně po návštěvě Belgie a Ukrajiny se v měsíci březnu 2015 vrátil do České republiky. V průběhu měsíce března se dozvěděl o skutečnosti, že mu byl zrušen trvalý pobyt na území České republiky. Dále v žalobě uvádí, že mu napadené rozhodnutí nebylo nikdy doručeno.

Doručování ve správním řízení je upraveno v §§ 19 – 26 správního řádu.

Dle § 19 odst. 3 správního řádu *nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková*

adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Dle § 19 odst. 4 správního řádu do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.

Dle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Dle § 23 správního řádu, který upravuje uložení doručovaných písemností, platí, že nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží (odst. 1); adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil (odst. 4); zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu (odst. 5).

Dle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Dle § 25 správního řádu, platí, že veřejnou vyhláškou se doručuje osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon (odst. 1); doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

Problematicke doručování písemností se mimo jiné věnuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.11.2012 č.j. 7 As 130/2012 – 29 (dostupný na www.nssoud.cz). Závěry tohoto rozsudku Nejvyššího správního soudu byly shrnuty do následujících právních vět: „I. Před tím, než správní orgán přistoupí k doručování písemností veřejnou vyhláškou podle správního řádu z roku 2004, musí vyvinout vyšší aktivitu ke zjištění pobytu účastníka

řízení, než se toliko spolehnout na jediné sdělení poštovního doručovatele. Tak je tomu i v případě, že pro danou osobu platí zvláštní povinnost hlásit změny svého pobytu. II. Instituty doručování veřejnou vyhláškou nebo ustanovení opatrovníka (a doručování písemností jemu) jsou koncipovány jako krajní prostředek, k jehož využití lze přistoupit pouze tehdy, není-li možný postup podle § 19 až § 24 správního řádu z roku 2004. III. O osobu, které se prokazatelně nedaří doručovat nebo která je neznámého pobytu, se nejedná tehdy, daří-li se jí doručovat, byť fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu z roku 2004. IV. Podmínkou fikce podle § 24 odst. 1 správního řádu z roku 2004 není, na rozdíl od předchozí právní úpravy, to, že se adresát v místě doručování zdržuje. V. Postup předcházející nastoupení fikce podle § 24 odst. 1 správního řádu z roku 2004 oproti dřívější právní úpravě eliminuje závažné dopady případného pochybení poštovního doručovatele. Ten je totiž podle § 23 odst. 4 téhož zákona povinen i v případě, že se adresát na dané adrese dle jeho zjištění nezdržuje, vložit oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo. Adresát se tak může snáze a rychleji dovědět o neúspěšném doručení a svá práva v řízení účinněji chránit.“

Na podkladě výše citovaných závěrů Nejvyššího správního soudu, od kterých nemá zdejší soud důvod se odchylovat, soud konstatuje, že žalovaná splnila podmínky pro doručování dle § 19 až 24 správního řádu, neboť doručovala napadené rozhodnutí na adresu žalobce uvedenou v cizineckém informačním systému, při absenci žalobce na místě doručení mu zde bylo zanecháno oznámení o neúspěšném doručení písemnosti spolu s poučením, kde lze písemnost vyzvednout a s poučením o právních důsledcích nevyzvednutí písemnosti. Doručení napadeného rozhodnutí veřejnou vyhláškou však již bylo nadbytečné, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu již desátým dnem ode dne, kdy bylo připraveno k vyzvednutí, tj. dne 14.11.2014 (pátek).

Žalobce v žalobě uvedl, že území České republiky opustil dne 10.12.2014. Skutečnost, že by se na našem území nezdržoval již v listopadu, netvrdil. Z hlediska plynutí lhůty pro podání žaloby by však tato skutečnost nebyla relevantní.

Soud nepřehlédl, že žalobce dne 6.11.2013 při doplnění odvolání (proti rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit náklady řízení) adresovanému prvoinstančnímu správnímu orgánu uvedl, že jeho platnou adresou je ... V průběhu prvoinstančního řízení ani v řízení o odvolání však žalobce neučinil výslovnou žádost o doručování na tuto adresu, tato adresa žalobce též nebyla evidována v cizineckém informačním systému, a proto žalovanou nemohla být a nebyla považována za adresu pro doručování ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu.

Po shrnutí výše uvedeného soud uvádí, že napadené rozhodnutí žalované bylo žalobci doručeno dne **14.11.2014**.

Dle § 40 odst. 3 s.ř.s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Lhůta pro podání žaloby proti správnímu rozhodnutí dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a v souladu s § 40 odst. 3 s.ř.s. skončila žalobci dne **15.12.2014** (pondělí).

Žalobce podal žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované u zdejšího soudu osobně až dne **31.3.2015**, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána opožděně, soud žalobu ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. usnesením odmítl. (výrok I.).

Dle § 172 odst. 1 věty druhé zákona o pobytu cizinců nelze zmeškání této lhůty prominout.

Protože řízení o žalobě bylo skončeno procesním rozhodnutím, nemohl se soud zabývat věcnými argumenty obsaženými v žalobě.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud žaloba byla odmítnuta (výrok II.).

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě jako návrh akcesorické povahy sdílí osud věci hlavní, a proto o něm nebylo pro nadbytečnost samostatně rozhodováno.

Ani o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků nebylo v daném případě nutné rozhodovat, protože, jak výše shrnuto, u podané žaloby je zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o ní a že tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný. Úkolem soudu není takové řízení dále vést a o takovýchto žádostech rozhodovat, nýbrž naopak řízení bez dalšího ukončit tím, že bude příslušná žaloba podle § 46 s. ř. s. odmítnuta (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2008, čj. 5 Ans 6/2008-48, publikovaný pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 20. května 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková